

KLAGANDE

Sekretess, se domsbilaga 1

Ombud och offentligt biträde: Advokaten Carl Jernström

MOTPART

Migrationsverket

ÖVERKLAGAT BESLUT

Sekretess, se domsbilaga 1

SAKEN

Uppehållstillstånd enligt utlänningslagen (2005:716), förkortad UtlL, och lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd, TUtlL

MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsdomstolen avslår överklagandet vad avser utvisning, statusförklaring och återreseförbud. Migrationsdomstolen överläter åt Migrationsverket att besluta om tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd.

Migrationsdomstolen avvisar yrkandet om resedokument.

Migrationsdomstolen beslutar att ersättning ska betalas till Carl Jernström med 9 808 kr, varav 7 846 kr avser arbete och 1 962 kr mervärdesskatt.

Migrationsdomstolen beslutar med stöd av 43 kap. 8 § offentlighets- och sekretesslagen att sekretessen enligt 21 kap. 5 § och 37 kap. 1 § samma lag ska bestå för uppgifterna i bilaga 1 till denna dom.

BAKGRUND

Klaganden ansökte om uppehållstillstånd m.m. i augusti 2015 och anförde i huvudsak följande. Han är ortodox kristen från Ras al-Ayn i Syrien. Om han måste återvända till hemorten riskerar han att dödas alternativt att utsättas för förföljelse eller allvarliga övergrepp av Islamiska staten (IS) på grund av sin religion och etnicitet samt på grund av tillskriven politisk uppfattning. Han riskerar även att utsättas för skyddsgrundande behandling från det kurdiska styret då han vägrat att strida för kurderna och från den syriska staten då han kallats in till reservtjänstgöring. I vart fall utgör hans psykiska ohälsa synnerligen ömmande omständigheter. Till stöd för sin talan gav klaganden bl.a. in identitetshandlingar, intyg om befrielse från militärtjänstgöring, militärbok och flera läkarintyg.

Migrationsverket beviljade klaganden ett tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd för tiden 11 september 2018 – 11 september 2019 och främlingspass för samma tid. Migrationsverket beslutade samtidigt att avslå klagandens ansökan om flyktingstatusförklaring, alternativ skyddsstatusförklaring, att utvisa honom med verkställighet till Syrien och att meddela honom ett återreseförbud om fem år. Beslutet motiverades i huvudsak enligt följande.

De uppgifter som klaganden lämnat om att han kidnappats av IS under fyra månader och därefter flytt till Damaskus bedöms inte som tillförlitliga. Ras al-Ayn kontrolleras i dagsläget av kurdiska styrkor. Det finns ingenting i ärendet som tyder på att klaganden skulle bli utsatt av IS om han återvänder till sin hemort.

Klaganden har inte lämnat några konkreta uppgifter om att han är efterlyst på grund av att han flytt ett kurdiskt område under den pågående konflikten och uppgiften om en hotbild på grund av detta bedöms inte som tillförlitlig.

Klaganden har inte gjort sannolikt att han tidigare haft några problem med kurderna. Av landinformationen framgår att etniska minoriteter i de kurdstyrka områdena i Syrien, så som kristna, inte tvingas till militärtjänstgöring.

Klaganden har inte gjort sannolikt att han kallats in till reservtjänstgöring i den syriska armén då han passerat åldern för att vara aktuell för reservisttjänst enligt landinformationen. Det finns ingenting i klagandens bakgrund som indikerar att han skulle vara intressant för den syriska militären. Därtill framgår det av landinformationen att den syriska regimen inte rekryterar i kurddominerade områden.

Sammantaget har det inte framkommit några omständigheter som gör sannolikt att klaganden löper en individuell och konkret risk att utsättas för följelse hänförlig till någon av flyktinggrunderna vid ett återvändande till Syrien. Han är därför inte flykting och kan inte få flyktingstatusförklaring eller uppehållstillstånd på den grunden.

Mot bakgrund av situationen som råder i Syrien som helhet har klaganden ett skyddsbehov i enlighet med bestämmelserna för alternativt skyddsbehövande.

Klaganden är dömd för ett flertal olika brott som han begått i Sverige under flera års tid. Knappt ett år efter att han först kom till Sverige dömdes han exempelvis till fängelse i sex månader för misshandel och olaga hot. Enligt gärningsbeskrivningen hade han, tillsammans med två andra personer, misshandlat tre personer med tillhyggen. De ska även ha tilldelat flera slag med livrem mot en av dessa personers huvud efter att han hamnat på marken. Migrationsverket beaktar härutöver särskilt att klaganden, i samband med flera av de gärningar som han har dömts för i Sverige, har använt sig av våld riktat mot person och att våldet har inneburit skada för enskilda individer. Då det är fråga om upprepad brottslighet under en mycket lång tidsperiod borde

det anses som mer allvarligt än om det skulle ha rört sig om ett enskilt brott. Klaganden har därutöver dömts ett antal gånger för exempelvis rattfylleri, olovlig körning och snatteri. Även om dessa brott i sig inte är sådana att det kan anses föreligga grund för uteslutande från skyddsstatus beaktas de vid den samlade bedömningen av den brottslighet som klaganden gjort sig skyldig till. Utöver det ovan nämnda har klaganden blivit dömd för ett antal narkotikabrott och ett fall av grovt narkotikabrott. Straffskalan för grovt narkotikabrott i Sverige är fängelse i lägst två år och högst sju år. Klaganden dömdes till fyra års fängelse och utvisning. Grovt narkotikabrott är ett exempel på sådana brott som utgör ett direkt hot mot människors liv och hälsa, vilket väger tungt vid den samlade bedömningen som görs i ärendet. Vidare har klaganden dömts till fängelsestraff ett flertal gånger för bland annat våldsamt motstånd, hot mot tjänsteman, vapenbrott och olaga hot. Då klaganden dömts till ansvar för samtliga ovan nämnda brott av svensk domstol saknas skäl att pröva om det fanns grund för ansvarsfrihet eller förmildrande omständigheter. Vid en sammantagen bedömning av det som framkommit, med beaktande av arten och omfattningen av de brott som klaganden har begått, är den brottslighet som han har gjort sig skyldig till så allvarlig att han ska uteslutas från rätten att få skydd som alternativt skyddsbehövande. Han kan därför inte få alternativ skyddsstatusförklaring eller beviljas uppehållstillstånd på denna grund.

Av inlämnade handlingar framgår att klaganden har haft ett antal kontakter med psykiatri i Sverige. Klagandens hälsoproblem är inte något som uppstått nyligen och redan år 2000 dömdes han till rättspsykiatrisk vård i Sverige. Efter att klaganden kom tillbaka till Sverige har han åter blivit utredd i samband med att han dömdes för brott, med han har inte dömts till vård utan till fängelse. Klaganden har visat att han lider av psykiska hälsobesvär men det bedöms inte föreligga ett sådant vårdbehov som i sig skulle motivera uppehållstillstånd i Sverige på grund av hälsoskäl.

Klaganden har bott i Sverige till och från sedan 1987 och har haft ett permanent uppehållstillstånd. När klaganden kom till Sverige var han vuxen. Efter utvisningsbeslut verkställdes han till Syrien 1990 och 2008. Sedan klaganden kom tillbaka till Sverige i augusti 2015 har han begått nya brott. Han har haft uppenbara svårigheter att följa svensk lagstiftning. Han har aldrig arbetat i Sverige och har inte lämnat in några handlingar till stöd för att han skulle ha uppnått någon anpassning till svenska förhållanden. Klaganden talar förvisso flytande svenska men det i sig kan inte anses vara tillräckligt för att han ska anses ha fått en tillståndsgrundande anpassning till Sverige.

Klagandens mor och syskon ingår inte i hans kärnfamilj och de bor inte tillsammans. Klaganden uppger förvisso att han behöver närhet till sin mor på grund av att han behöver hennes hjälp vid anfall. Det är dock oklart vad det är för anfall och något läkarintyg till stöd för det har inte heller lämnats in. Det har inte framkommit att klaganden har ett särskilt beroendeförhållande till någon av sina familjemedlemmar, utöver att hans mor ibland kommer över och tittar till och hjälper honom med olika saker. Det föreligger inte sådant familjeliv som skyddas av Europakonventionen mellan klaganden och hans anhöriga i Sverige. En utvisning av klaganden kan därför inte kränka hans rätt till familjeliv enligt artikel 8 i Europakonventionen.

Klaganden har varit tillbaka i Syrien mellan år 2008 och 2015. Han har återetablerat sig i hemlandet efter en långvarig vistelse i Sverige och det har inte framkommit något som tyder på att klaganden nu skulle vara förhindrad från att skaffa sig bostad och arbete om han återvänder till sin hemstad i Syrien. Han har inte gjort sannolikt att hans personliga situation vid ett återvändande till hemlandet skulle vara synnerligen utsatt eller ömmande.

Omständigheterna är varken var för sig eller vid en sammantagen bedömning att anse som synnerligen ömmande. Det saknas därför skäl att pröva om det strider mot ett svenskt konventionsåtagande att utvisa klaganden.

Då klaganden inte har rätt till uppehållstillstånd beslutar Migrationsverket att utvisa honom. Mot bakgrund av att klaganden dömts till fängelsestraff för ett flertal brott i Sverige finns det en avvikanderisk och beslutet om utvisning kan inte förenas med en tidsfrist för frivillig avresa.

Mot bakgrund av den generella situationen i Syrien föreligger, i vart fall för närvarande, ett hinder mot att verkställa utvisningsbeslut dit. Eftersom verkställighetshindret bedöms vara tillfälligt ska klaganden beviljas ett tidsbegränsat uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 11 § UtIL. Han beviljas också ett främlingspass för samma tid. Beslutet om utvisning får inte verkställas under den tid det tillfälliga uppehållstillståndet gäller.

Då klaganden inte får en tidsfrist för frivillig avresa förenas utvisningsbeslutet med ett återreseförbud. Vid en sammantagen bedömning av allt som framkommit i klagandens ärende och med hänsyn till den brottslighet som han har gjort sig skyldig till får han återreseförbud om fem år. Klagandens personliga förhållanden är inte sådana att han skulle komma att drabbas oproportionerligt hårt av det beslutade återreseförbudet.

YRKANDEN M.M.

Klaganden yrkar att migrationsdomstolen beviljar honom tillämplig skyddsstatusförklaring, uppehålls- och arbetstillstånd och, i förekommande fall resedokument. Han vidhåller det han berättat tidigare och tillägger bl.a. följande.

Han bör få uppehållstillstånd antingen som flykting eller som alternativt skyddsbehövande. Det saknas skäl att utesluta honom från rätt till skydd på grund av grovt brott enligt 4 kap. 2 c § UtIL. I vart fall bör han beviljas uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter.

Han har varit i konflikt med flera av parterna i inbördeskriget vilket stöds av de handlingar han tidigare gett in, bl.a. läkarintyg gällande posttraumatiskt stressyndrom (PTSD). Hans förmåga att redogöra för händelserna påverkas starkt av hans psykiska mående. Av aktuell landinformation framkommer att situationen i hans hemprovins fortsätter att vara svårbedömd. Flera aktörer i inbördeskriget har en närvaro i provinsen al-Hasaka och det är idag högst osäkert hur säkerhetssituationen där kommer att utvecklas. Migrationsverket har gjort gällande att han passerat åldern för att vara aktuell för reservisttjänst. Av landinformation i målet framgår dock uppgift om att det finns de som tvingats in i militärtjänst i femtioårsåldern.

Sedan återkomsten till Sverige 2015 har han inte dömts för någon form av våldsbrottslighet eller för något som enligt brottsrubriceringen i domarna varit grovt. Samtliga domar rör ringa brott eller brott av normalgraden. Vidare är det uppenbart att samtliga brott varit direkt kopplat till hans eget bruk av narkotika. Han lider sedan länge av psykiska besvär vilka han som asylsökande inte fått någon adekvat vård för i Sverige. Han har därför självmedicinerat med hjälp av narkotika. Den tidigare grövre brottsligheten han gjort sig skyldig till ligger långt tillbaka i tiden. Brottens allvar väger således inte tyngre än hans skyddsbehov och skyddsstatus. Det saknas därför förutsättningar att utesluta honom från rätten till skydd.

Utöver PTSD framkommer det i inlämnade handlingar att han har en hjärnskada efter trauma samt lider av flera symptom hänförliga till psykisk ohälsa. Hans psykiska ohälsa och situationen i hemlandet utgör synnerligen ömmande omständigheter och en utvisning av honom skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande.

Migrationsverket anser att överklagandet ska avslås, hänvisar till det som anförts i det överklagade beslutet och vidhåller att det, i vart fall för närvarande, föreligger ett hinder mot att verkställa beslutet om utvisning till Syrien.

Migrationsdomstolen har tillfört målet landinformation.

SKÄLEN FÖR MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Resedokument

Migrationsverkets beslut innehåller inte frågan om resedokument. Migrationsdomstolen kan inte som första instans pröva frågan, varför yrkandet i denna del ska avvisas.

Identitet och hemvist

Migrationsverket har bedömt att klaganden, bl.a. genom inlämnat hemlandspass, har styrkt sin identitet och gjort sin uppgivna hemvist i Ras al-Ayn i Syrien sannolik. Migrationsdomstolen anser inte att det finns skäl att göra någon annan bedömning i dessa delar. Klaganden ska därmed i första hand prövas mot de förhållanden som råder där.

Flykting och flyktingstatusförklaring

Med flykting avses en utlänning som befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att han eller hon känner välgrundad fruktan för förföljelse på grund av bl.a. ras, nationalitet, religiös eller politisk uppfattning eller på grund av tillhörighet till en viss samhällsgrupp, och inte kan, eller på grund av sin fruktan inte vill, begagna sig av detta lands skydd (4 kap. 1 § första stycket UtL).

En utlänning ska förklaras vara flykting om han eller hon omfattas av definitionen om vem som ska anses vara flykting – flyktingstatusförklaring (4 kap. 3 § första stycket UtIL).

Klaganden har anfört i huvudsak att han är att betrakta som flykting eftersom han riskerar förföljelse på grund av att han riskerar att betraktas som otrogen av IS, då han vägrat att strida för det kurdiska styret och på grund av att han inte inställt sig till reservisttjänst för den syriska regimen.

Av landinformationen framgår bl.a. följande om situationen i klagandens hemort Ras al-Ayn i provinsen al-Hasaka i nordöstra Syrien. Den våldsbejakande islamiska organisationen IS kontrollerade delar av den syriska provinsen al-Hasaka från 2014 till 2017. Sedan 2017 kontrolleras provinsen av det kurdiska självstyret i norra och östra Syrien. Kvarvarande IS-celler fortsatte att operera i provinsen därefter, men trots detta var området förhållandevis förskonat från våld under 2018 och i början av 2019. Efter att amerikanska trupper dragits tillbaka från området under hösten 2019 inledde Turkiet en intervention i nordöstra Syrien i syfte att etablera en ”säkerhetszon”. Interventionen fokuserades initialt på området kring Ras al-Ayn, med stridshandlingar och konfrontationer mellan kurdiska och turkiska styrkor innan vapenvila nåddes och ett tillbakadragande av de kurdiska trupperna i området tre mil från den turkisk-syriska gränsen. Även om kurdiska styrkor ingått en överenskommelse med den syriska regeringen om att tillåta förstärkningar av regeringsstyrkor i regionen och den syriska regeringen etablerat en starkare närvaro i, och inflytande över, regionen, är de kurdiska styrkorna de facto fortfarande den dominerande aktören i al-Hasaka (Lifos, *Säkerhetsläget i Syrien (version 3.0)*, mars 2019, lifos 43505, European Asylum Support Office (EASO), *Country of Origin Information report on Syria: Actors*, december 2019, s. 39 f, och Lifos, *Landinformation: Syrien – Säkerhetssituationen i provinsen al-Hasaka*, februari 2020, lifos 44053)

Det har inte kommit fram något konkret som tyder på att IS, som inte

längre kontrollerar klagandens hemort, skulle uppmärksamma honom särskilt om han återvände dit. Domstolen anser mot den bakgrunden att klagandens uppgifter inte är tillräckliga för att göra sannolikt att han riskerar att utsättas för flyktinggrundande förföljelse av IS vid återvändande till hemorten.

Det har inte framkommit att klaganden tidigare haft problem med det kurdiska självstyret. Av landinformationen framgår att klaganden passerat åldern för inställelse till militärtjänstgöring i de kurdstyrande områdena i nordöstra Syrien samt att etniska minoriteter i praktiken inte tvingas till sådan militärtjänstgöring (Danska utlaendingestyrelsens rapport, *Syria – Update on Military Service, Mandatory Self-Defence Duty and Recruitment to the YPG*, september 2015, lifos 38507, s. 100-101, och EASO, *Syria – Targeting of individuals*, mars 2020, lifos 44087, s. 46-47). De uppgifter som klaganden lämnat är inte tillräckliga för att dra slutsatsen att han riskerar att bli utsatt för tvångsrekrytering eller övergrepp på grund av att han tidigare inte anslutit sig till de kurdiska styrkorna om han återvänder till hemorten.

Av utredningen framgår att klaganden gjorde militärtjänst för ca 25 år sedan. Han har inte gett in kallelse eller annan skriftlig bevisning till stöd för att han därefter skulle ha kallats in som reservist. Enligt landinformationen har klaganden passerat åldern för att vara aktuell för reservisttjänst, även om personer över 40 år i vissa fall kan kallas in. Det har inte framkommit att klaganden tjänstgjort relativt nyligen eller att han på grund av behov och viss kompetens skulle vara intressant för reservisttjänst. Det framgår vidare att den syriska regimen i princip upphört med försöken att verkställa inkallelser i områden där de kurdiska styrkorna har ett starkt inflytande (EASO, *Syria – Targeting of individuals*, mars 2020, lifos 44087, s. 31-33, landinformationsdelen av Migrationsverket, *Rättsligt ställningstagande angående prövningen av skyddsbehov för personer från Syrien – SR 06/2020*, lifos 44054, avsnitt 3.2.3 och Lifos, *Säkerhetsläget i Syrien, version 3.0*,

mars 2019, lifos 43505, s. 44). De uppgifter klaganden har lämnat är inte tillräckliga för att göra sannolikt att han riskerar att bli inkallad som reservist och tvingad att delta i kriget. Det blir därmed inte aktuellt att bedöma vad han riskerar att utsättas för i det fall han skulle undanhålla sig sådan tjänstgöring (jfr MIG 2018:7).

Klaganden har uppgett att han tvingades att lämna sin hemort på grund av att han som kristen utsattes för övergrepp av IS när dessa kontrollerade hemorten. I övrigt har inte framkommit att han tidigare ska ha haft problem eller utsatts för övergrepp på grund sin religiösa tillhörighet under de år han levt på hemorten. Klaganden har enligt egen uppgift inte varit politiskt aktiv i hemlandet. Det har inte heller kommit fram att han skulle ha varit aktiv i konflikten på något annat sätt. Han har inte uppgett att hans släktingar i hemlandet skulle ha uppmärksammats särskilt eller att bombningar eller liknande av någon anledning har riktats specifikt mot hans bostad eller hemområde. Mot den bakgrunden anser domstolen att det inte har gjorts sannolikt att klaganden i Syrien riskerar förföljelse på grund av sin religiösa tillhörighet eller att han riskerar att tillskrivas en politisk uppfattning på grund av varifrån han kommer. Det har inte heller kommit fram att klaganden riskerar att utsättas för förföljelse på grund av någon annan sådan omständighet som kan ligga till grund för flyktingskap.

Klaganden har därmed inte gjort sannolikt att han känner välgrundad fruktan för förföljelse i Syrien i den mening som avses i 4 kap. 1 § UtL. Han ska således inte beviljas flyktingstatusförklaring eller uppehållstillstånd på denna grund.

Alternativt skyddsbehövande och alternativ skyddsstatusförklaring

Med alternativt skyddsbehövande avses en utlänning som inte är flykting och som befinner sig utanför det land som utlänningen är medborgare i, därför att det finns grundad anledning att anta att utlänningen om han eller hon

återvänder till hemlandet skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, eller som civilperson löpa en allvarlig och personlig risk att skadas på grund av urskillningslöst våld med anledning av en yttre eller inre väpnad konflikt, och utlänningen inte kan, eller på grund av sådan risk som framgår ovan inte vill, begagna sig av hemlandets skydd (4 kap. 2 § första stycket UtIL).

En utlänning ska förklaras vara alternativt skyddsbehövande om han eller hon omfattas av definitionen om vem som ska anses vara alternativt skyddsbehövande – alternativ skyddsstatusförklaring (4 kap. 3 a § första stycket UtIL).

I migrationsdomstolen har Migrationsverket vidhållit bedömningen att klaganden, under rådande säkerhetsläge i Syrien, riskerar att utsättas för sådan behandling som avses i 4 kap. 2 § första stycket 1 första ledet UtIL. Av landinformationen i målet framgår att säkerhetsläget i klagandens hemområde är svårbedömd, att flera aktörer i inbördeskriget har närvaro där och att konflikten medfört ett antal civila dödsfall och stora mängder fördrivna internflyktingar. Det finns uppgifter om ett stort antal allvarliga övergrepp riktade mot civilbefolkningen så som summariska avrättningar, kidnappningar, plundring och godtyckliga gripanden (jfr bl.a. Lifos, *Landinformation: Syrien – Säkerhetssituationen i provinsen al-Hasaka*, februari 2020, lifos 44053, s. 15).

Klaganden tillhör en kristen minoritetsgrupp och lider av fysisk funktionsnedsättning genom en hjärnskada och psykisk ohälsa. Hans individuella omständigheter gör att han riskerar att vara särskilt utsatt i den situation som råder i hemområdet. Migrationsdomstolen delar bedömningen att det finns anledning att anta att han skulle löpa risk att straffas med döden eller att utsättas för kroppsstraff, tortyr eller annan omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning vid ett återvändande till hemorten. Klaganden är därför att anse som alternativt skyddsbehövande om det inte finns grund för uteslutande enligt 4 kap. 2 c § UtIL.

Uteslutande enligt 4 kap. 2 c § UtIL

En utlänning är utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande om det finns synnerlig anledning att anta att han eller hon har gjort sig skyldig till ett grovt brott (4 kap. 2 c § första stycket 2 UtIL).

När det gäller frågan om vad som vid tillämpningen av 4 kap. 2 c § UtIL är att betrakta som ett grovt brott kan ledning hämtas från UNHCR:s *Guidelines on international protection: Application of the Exclusion Clauses: Article 1F of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees*. I riktlinjerna (p. 14) anges bl.a. att följande faktorer bör beaktas: typ av gärning, faktisk skada som tillfogats, form av förfarande vid åtal, form av påföljd och om de flesta jurisdiktioner skulle betrakta gärningen som ett allvarligt brott. Så skulle till exempel mord, våldtäkt och väpnat rån utan tvekan betecknas som allvarliga brott medan snatteri uppenbarligen inte skulle göra det.

Det föreligger konsensus om att ett grovt brott framför allt är brott mot fysisk integritet, liv eller frihet (Goodwin-Gill, *The Refugee in International Law*, 3 uppl. s. 177). Internationell och nationell praxis visar att det framför allt ska handla om allvarlig brottslighet riktad mot person där det i straffskalan ryms ett långt fängelsestraff. Exempel på brott där det enligt migrationsdomstolen finns en presumtion för grovt brott är misshandel med tillhyggen, misshandel som kännetecknats av särskild råhet eller som orsakat allvarlig personskada samt grovt narkotikabrott och internationell droghandel (jfr avgörandet från Supreme Court of Canada den 30 oktober 2014, *Febles v. Canada*, p. 62.).

Av utredningen i målet framgår att klaganden sedan han kom till Sverige 1987 dömts för ett stort antal brott vid flera olika tillfällen. Vid flera tillfällen har klaganden dömts för brottslighet riktad mot person där det i straffskalan ryms ett långt fängelsestraff. I september 1988 dömdes han till sex månaders fängelse för bl.a. en misshandel som skett med tillhyggen, då han

och två andra personer tilldelat slag med tillhygge mot en persons huvud efter att denne hamnat på marken och som orsakat personskada för målsäganden. I augusti 2005 dömdes klaganden bl.a. för grovt narkotikabrott vid okänt antal tillfällen till fyra års fängelse och utvisning. Han har därutöver vid flera tillfällen dömts för misshandel, olaga hot, hot mot tjänsteman och våldsamt motstånd till fängelsestraff. Mot bakgrund av vad som framgår av utredningen avseende omständigheterna kring de brott för vilka klaganden dömts, gärningarnas svårighetsgrad och de utdömda påföljderna, anser migrationsdomstolen att dessa är att betrakta som grova brott i utlänningslagens mening.

Klaganden har invänt att den grövre brottslighet som han dömts för ligger lång tid tillbaka i tiden, att han inte dömts för någon våldsbrottslighet eller grövre brottslighet sedan återkomsten till Sverige 2015, att hans agerande varit direkt kopplat till narkotikabruk då han självmedicinerat mot sina psykiska besvär och att han inte längre utgör någon risk. Han har vidare fört fram att brottens allvar måste vägas mot hans behov av skydd. Syftet med bestämmelserna om uteslutande på grund av grovt brott är att kunna neka internationellt skydd för personer som begått så allvarliga handlingar att de inte förtjänar internationellt skydd (jfr UNHCR:s *Handbok om förfarande och kriterierna vid fastställande av flyktingars rättsliga ställning enligt 1951 års konvention och 1967 års protokoll angående flyktingars rättsliga ställning*, p. 151 och UNHCR:s riktlinjer om uteslutande ovan, p. 2.). EU-domstolen har uttalat att uteslutande från skyddsstatus inte förutsätter att den berörda personen utgör en befintlig fara för den mottagande medlemsstaten. Inte heller krävs det någon proportionalitetsbedömning i det enskilda fallet (EU-domstolens dom den 9 november 2010 *B och D*, C-57/09 och C-101/09, p.103-104, och dom den 13 september 2018 *Shajin Ahmed*, C-369/17, jfr även EASO:s rapport, *Exclusion: Articles 12 and 17 Qualification Directive (2011/95/EU)*, *A Judicial Analysis*, januari 2016, avsnitt 3.2.2.). De invändningar som klaganden fört fram och att det förflutit en viss

tid sedan brotten begicks har inte någon betydelse för bedömningen av de begångna brottens svårighetsgrad eller för frågan om han ska uteslutas.

Klaganden är därmed på grund av brotten utesluten från att anses som alternativt skyddsbehövande enligt 4 kap. 2 c § UtIL. Han kan därför inte beviljas alternativ skyddsstatusförklaring eller uppehållstillstånd på den grunden.

Synnerligen ömmande omständigheter

Om uppehållstillstånd inte kan ges på annan grund, får tillstånd beviljas en utlänning om det vid en samlad bedömning av utlänningens situation finns sådana synnerligen ömmande omständigheter att han eller hon bör tillåtas stanna i Sverige. Vid bedömningen ska utlänningens hälsotillstånd, anpassning till Sverige och situation i hemlandet särskilt beaktas (5 kap. 6 § UtIL). Uppehållstillstånd enligt 5 kap. 6 § UtIL får endast beviljas om det skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande att utvisa utlänningen (11 § TUtIL).

Det har inte framkommit att klagandens anknytning till Sverige utgör synnerligen ömmande omständigheter eller att han har ett privatliv eller familjeliv i Europakonventionens mening som skulle kränkas om han utvisas.

Klaganden har anfört att hans psykiska ohälsa och situationen i hemlandet utgör synnerligen ömmande omständigheter och att en utvisning av honom skulle strida mot ett svenskt konventionsåtagande. Han har lämnat in handlingar till stöd för att han lider av PTSD, att han har en hjärnskada efter trauma samt att han lider av flera symptom hänförliga till psykisk ohälsa. Migrationsdomstolen delar Migrationsverkets bedömning att klaganden visat att han lider av psykiska hälsobesvär men att det inte framkommit att det finns ett sådant vårdbehov som i sig skulle motivera uppehållstillstånd på grund av hälsoskäl. Av utredningen framgår att klaganden varit tillbaka i Syrien mellan år 2008 och 2015. Han har återetablerat sig i hemlandet efter en långvarig vistelse i Sverige och det har inte framkommit något som tyder

på att klaganden nu skulle vara förhindrad från att skaffa sig bostad och arbete om han återvänder till sin hemstad i Syrien. Det som framkommit om hans personliga situation vid ett återvändande till hemlandet utgör inte synnerligen ömmande omständigheter.

Det har varken enskilt eller sammantagit kommit fram sådana omständigheter som innebär att det finns synnerligen ömmande omständigheter eller att det strider mot Sveriges internationella åtaganden att neka klaganden uppehållstillstånd. Han kan därför inte beviljas uppehållstillstånd på grund av synnerligen ömmande omständigheter.

Tidsbegränsat uppehållstillstånd på grund av tillfälligt verkställighetshinder

Ett tidsbegränsat uppehållstillstånd får beviljas om det finns ett hinder, som inte är bestående, mot att ett utvisningsbeslut verkställs (5 kap. 11 § UtIL).

Migrationsdomstolen har bedömt att det inte är möjligt att bevilja klaganden uppehållstillstånd på grund av skyddsbehov eller synnerligen ömmande omständigheter. Migrationsverket har därför haft fog för sitt beslut om utvisning (jfr 8 kap. 16 § UtIL). Frågan är då om det finns hinder mot att verkställa utvisningen.

Migrationsdomstolen har gjort bedömningen att klaganden vid ett återvändande till Syrien riskerar omänsklig behandling eller bestraffning. Sådan behandling utgör enligt 12 kap. 1 § UtIL ett absolut verkställighetshinder. Det föreligger därför, i vart fall för närvarande, ett hinder mot att verkställa beslutet om utvisning till Syrien. Hindret mot att verkställa klaganden kan antas bestå under viss tid. Det finns emellertid inte stöd för att hindret skulle vara bestående.

Mot denna bakgrund finns grund för att bevilja klaganden ett tidsbegränsat uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 11 § UtL. Ett sådant uppehållstillstånd förutsätter dock innehav av en giltig passhandling (jfr MIG 2007:30). Klaganden saknar giltigt pass. Migrationsverket har i det överklagade beslutet bedömt att han inte har förutsättningar att få ett sådant och beviljat främlingspass att gälla i ett år i Sverige. Migrationsdomstolen har inte möjlighet att i det här målet förordna angående främlingspass (se 14 kap. 6 a § UtL). Migrationsdomstolen överlåter åt Migrationsverket att besluta om tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd på grund av tillfälligt verkställighets hinder.

Återreseförbud

Bestämmelser om tidsfrist för frivillig avresa och återreseförbud finns i 8 kap. 21, 23 och 24 §§ UtL. Klaganden har inte yrkat att det beslutade återreseförbudet som gäller i fem år ska undanröjas eller kortas ner. Migrationsdomstolen anser inte att det har framkommit några skäl till ändring i denna del.

Sammanfattningsvis avslår migrationsdomstolen överklagandet vad avser utvisning, statusförklaring och återreseförbud. Migrationsdomstolen överlåter åt Migrationsverket att besluta om tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (FR-04)

Kristina Aurell
Rådman

I avgörandet har nämndemännen Sara Andersson, Tommie Elgestål och
Jesper Lindgren deltagit.

Föredragande i målet har varit specialistföredragande Louise Falk Gustafsson.

Hur man överklagar

FR-04

Vill du att beslutet ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Om beslutet gäller förvar eller uppsikt finns ingen sista dag för ditt överklagande. Övriga beslut kan överklagas inom 3 veckor.

Tiden räknas oftast från den dag som du fick del av det skriftliga beslutet. I vissa fall räknas tiden i stället från beslutets datum. Det gäller om beslutet avkunnades vid en muntlig förhandling, eller om rätten vid förhandlingen gav besked om datum för beslutet.

För myndigheten räknas tiden alltid från den dag domstolen meddelade beslutet.

Observera att överklagandet måste ha kommit in till domstolen när tiden går ut.

Vilken dag går tiden ut?

Sista dagen för överklagande är samma veckodag som tiden börjar räknas. Om du exempelvis fick del av beslutet måndagen den 2 mars går tiden ut måndagen den 23 mars.

Om sista dagen infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommarafteon, julafton eller nyårsafteon, räcker det att överklagandet kommer in nästa vardag.

Så här gör du

1. Skriv migrationsdomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att beslutet ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha

och varför du tycker att Migrationsöverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).

3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skicka eller lämna in överklagandet till migrationsdomstolen. Du hittar adressen i beslutet.

Vad händer sedan?

Migrationsdomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att beslutet gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Migrationsöverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Migrationsöverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Migrationsöverdomstolen

När målet kommer in till Migrationsöverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Migrationsöverdomstolen ger prövningsstillstånd i två olika fall.

- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Du behöver inte prövningstillstånd om beslutet gäller förvar och det är migrationsdomstolen som först har fattat beslutet, inte Migrationsverket.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller det överklagade beslutet. Därför är det viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet varför du anser att Migrationsöverdomstolen ska ge prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med migrationsdomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer hittar du på första sidan i beslutet.

Mer information finns på www.domstol.se.